

Sevgili La Ve Neam

– TülayMaviYıldırım · 21 Nisan 2025

Sevgili Lâ Ve Neam;

Gökyüzünün de toprak kadar vahşi olduğu bugünü seçiyorum sana yazmak için. Selamlarım mavi bir uçurtmanın ipine sarıldı ve içimde artık dört şeritli yollara dönen sessizliğim hükümsüzdür.. Üzümüne hasret bir asma yaprağı, su kokan bulutların merhameti gibi yokluktan sonraki kıtlığın, tunç bir kubbede ihtişamla yankılanıyor. Kulaklarım bu sese kaç defa yeniden patikalar açıyor kim bilir. Sınırı yok sayma hakkı, onu çizenindir. Etrafıma çektiğin dikenli tellerin avuçlarımda bıraktığı acı da sınırı aşamayanın acısıdır..

Neyin kimin ne kadar önemli olduğu, ihtiyaç hissettirip hissettiremediğiyle alakalıdır. Gök kubbeyi yırtan bir atmaca çığlığını duyunca, insan o tebeşiri elinden düşürür ve artık çizgi çizmekten vazgeçer. Yıllar sonra sana geldiğimde, böğürtlenleri gagalayan bir su çulluğu gibiydim, gagalarımda varlığının şeker tadı gezerken, kanatlarımı ağarıştıran evet ve hayırların vardı. Hürriyet boğazıma dizilmiş ve dilimdeki şarap tadı olduğu yerde kalmıştı. Yutkunamıyor ve havalanamıyordum. Okyanusla çöl arasında, rengi ruhsarım solmuş halde savruluyordum.. Ne ait olabiliyor ne de yabancılaşacak kadar güce kavuşabiliyordum. Farkındaydım; bir ızdırabın sonu ile kıt kanaat bir saadetin başında yaşamımı sürdürmeye razıydım..

İnsan beklemenin soğuk ikliminde yaşadıklarını en iyi kendisi bilir. Tekrar tekrar aynı günü aynı dakikayı yaşayıp, keşke zehriyle uzuvlarını kaybedince kıt kanaat ona öyle bir bolluk hissettirir ki bunu anlamak

herkesin harcı değildir. Karanlıkta yaşamaya alışan biri ay ışığında her gün güneşini hatmeder.. Sen güneşini varlığına kattığında ben öyle afalladım ki gündüz gözü yolumu izimi bulamaz oldum. Tenimden sonra ruhum da kuraklık çeker oldu. Ama yine de neyi anladım söyleyeyim mi? Dertlilik şu başıma bela ama dertsizlik de ondan daha fena!

Derdimle adımlarken sokaklar hep insan artığı, adım başı ufalanmış duygular ve doymayışın ekşi, çürümeye yüz tutmuş tadı. Ben, bir daha hatırlanmamak üzere unutulmakla şereflendirilen inci beyazı sevdaların şehitliğiyim.. Ancak bir şehit bakınca gözünden anlar bir şehidi. Öldükten sonra yürüyüp gülmeye ve hatta seviyormuş gibi yapmaya devam edenleri..

Senin cümlesini bile kuramaya cesaret edemediğin şey için ben büyük taş blokları sırtlayıp üst üst örererek bir uygarlık kuruyorum fark ediyor musun? Yıllar geçtikçe yıkılıp tekrardan yükselmeye başlayan, gelecekteki insanlara aktarılmaya niyetli..

Geç olmadan kibriti çak ve dumanımız tütsün.. Önce ısınalım, sıcak bir çorba pişireyim karnımız doysun. Bakarsın sobanın üzerinde sana kestane bile pişiririm. Mis gibi kokan çayımızı yudumlarız, eskisi gibi kaşlarına salıncaklar kurarız.. Saatlerce şiirler okuduktan sonra birbirimize, ellerimi avuçlarında demirleyip, "Benim şiirim sensin." dersin belki..

Bileklerimin ardıc yağ kokusu..

En merhametliye emanet ol..

Gülce..

Mavi Yıldırım